

Σε συμβάντα που κάποιος είναι σύγχρονος είναι δύσκολο να αποφύγει τον συναισθηματισμό. Και όσο πιο μεγάλες διαστάσεις σε κοινωνικό και προσωπικό επίπεδο έχουν όσα συνέβησαν, τόσο πιο δύσκολο είναι να αποφύγει την συναισθηματική εμπλοκή. Αν υποθεθεί δε, πως είχε και την παραμικρή συμμετοχή είναι σχεδόν αδύνατο να παραμείνει συναισθηματικά αδρανής. Στην περίπτωση μάλιστα που προστεθεί και το εφηβικό της ηλικίας τότε η συναισθηματική επίδραση καθίσταται βέβαιη.

Κατανοητό γιατί αυτές οι κουβέντες, αποκτούν άλλη βαρύτητα τέτοια μέρα. Στα 15 χρόνια ύπαρξης τούτης της ιστοσελίδας έχουν αναρτηθεί πλείστες αναφορές για ότι συνέβη τον Νοέμβριο του '73 στην Ελλάδα. Μερικοί σύνδεσμοι παρατίθενται στο τέλος. Αλλά, κάθε χρονιά που προστίθεται από το Φθινόπωρο του '73, κάθε χρονιά που με απομακρύνει από τότε, σε τίποτα δεν έχει αλλάξει την άποψή μου για τα τι, τα γιατί και τα διότι.

Οφείλω όμως να καταθέσω, ότι πέρα από την μερίδα των πιστών του καθεστώτος, των γνήσιων τέκνων του μίσους του Εμφυλιακού κλίματος, και όσων ιδεολογικών εγγονών των συνεργατών των κατακτητών δεν ήταν αναμενόμενη μια ευρύτερη προσπάθεια αποδόμησης της εξέγερσης.

Κάτι που ενοχλεί, ταραίζει και τρομάζει είναι η επισταμένη προσπάθεια παραπληροφόρησης καθώς και παραποίησης, της όποιας πραγματικότητας. Όταν ο στρατάρχης F. von Paulus π αρέδωσε τους 90.000 στρατιώτες και αξιωματικούς του άνευ όρων στους Σοβιετικούς την δεύτερη μέρα του Φεβρουαρίου του '43 στο Στάλινγκραντ, τα ραδιόφωνα και ο Τύπος στη Γερμανία έκαναν λόγο για «ηρωική θυσία» υπονοώντας ότι το προσωπικό της έκτης στρατιάς που διοικούσε ο von Paulus έπεσε στο πεδίο της μάχης μέχρις ενός και συνόδευσε την είδηση με την ακρόαση του θλιβερού

adagio
της έβδομης συμφωνίας του
Anton
Bruckner
.

Το κλασσικό αυτό δείγμα παραχάραξης της ιστορικής πραγματικότητας αποτελεί λαμπρό οδηγό για όσους και όποια συμφέροντα επιθυμούν και επιδιώκουν την διαστρέβλωση των γεγονότων.

Και ναι υπάρχουν άτομα που έχτισαν καριέρα πάνω στις φλόγες και τα πυρά της εξέγερσης. Όπως έγινε το ίδιο με την Β' Πανελλαδική. Αλλά προφανώς, όπως σε όλες τις δραστηριότητες, υπάρχει καλός και κακός τρόπος. Σωστός και λάθος. Δεν σημαίνει ότι το διαβατήριο για την κεντρική τράπεζα ή το υπουργείο ήταν η συνοδεία της ματωμένης γαλανόλευκης της εξέγερσης. Ούτε, το ότι από Ρηγάς έγινες σύμβουλος ακροδεξιού πολιτικού, ή υπουργός συντηρητικής κυβέρνησης σημαίνει πως όλοι οι Ρηγάδες ήταν καιροσκόποι και θα μεταμορφώνονταν σε αυτό που μάχονταν.

Για να το συντομεύουμε, μισό αιώνα μετά τα 16 μου χρόνια, τίποτα δεν έχει αλλάξει στον τρόπο που αντιμετωπίζω τον Νοέμβριο του '73. Ίσως λίγο περισσότερη δόση διαλεκτικού συναισθηματισμού. Και τέλος πάντων, ο συναισθηματισμός μπορεί να είναι περιττός στην διπλωματία, εμπόδιο στην πολιτική, μειονέκτημα στο επιχειρείν, αλλά ο αμοραλισμός δεν έχει κανένα κοινό στοιχείο με την ανθρωπιά.

Στην προσπάθειά μας να παράξουμε μηχανήματα με συναίσθημα γεννάμε ανθρώπους χωρίς συναίσθημα. Μια γρήγορη ματιά στην ολοένα διογκούμενη και προβαλλόμενη βία το πιστοποιεί. Κάπως έτσι το γνήσιο μήνυμα του Νοέμβρη παραμένει ουσιώδες. Όσο και απόμακρο.

[Νοέμβριος 1973 \(19.11.2009\)](#)

Τριάντα τρία χρόνια και μια μέρα αργότερα (18.11.2010)

Οι ακροβασίες του πολιτευτή - Παρασκευή 15 Νοεμβρίου 2013

Μέρες που είναι - Κυριακή 17 Νοεμβρίου 2013

Η (δική μου) 17 Νοεμβρίου 1973 – Δευτέρα 17 Νοεμβρίου 2014.

Σαββάτο ήταν και τότε - (Σαββάτο 17 Νοεμβρίου 2018)

Ιάσοντας Χανδρινός: Όλη νύχτα εδώ – (Παρασκευή 17 Ιανουαρίου 2020)